

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.510/2018/4.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

. Gáspár Mónika előadó bíró

. Csőke Andrea bíró

Az I. rendű felperes:

A II. rendű felperes:

Az I. és a II. rendű felperesek képviselője: dr. Petkó Mihály Péter pártfogó ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Lindmayer Ügyvédi Iroda

A per tárgya: szerződés érvénytelensége

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I-II. rendű felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.311/2018/5. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Debreceni Törvényszék 7.P.20.023/2017/34. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Megállapítja, hogy a felpereseket képviselő pártfogó ügyvéd díja a felperesek terhére esik, a le nem rótt 424.400 (négy százhuszonnégyezer-négy száz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperesek 2008. július 10-én – kockázatfeltáró nyilatkozat felvétele mellett – „deviza alapú szerződés ingatlanfedezet mellett nyújtott személyi hitelhez” megnevezéssel kölcsönszerződést kötöttek az alperessel 3.500.000 Ft összegű kölcsön folyósítására. Tartalmazta a szerződés a kölcsön devizanemét (CHF), a kölcsön forint és svájci frank összegét (3.500.000 Ft/27.187 CHF) – azzal, hogy a kölcsön folyósítása forintban, a folyósítás napján érvényes

adott deviza vételi árfolyamon történik az ÁSZF 10.1. pontja szerint -, megjelölte továbbá a törlesztőrészletek számát (84), a kölcsön változó kamatlábának induló mértékét (évi 5,65%), az induló teljes hiteldíjmutató mértékét (7,04%), a törlesztőrészletek várható összegét az annuitásos számítás, a kamatláb és a kondíciók alapulvételével (392,62 CHF). A szerződés 4. pontjának második bekezdése alatt nyilatkoztak az adósok, hogy megértették a banki felvilágosítást, amely szerint a kölcsön vonatkozásában jelentős árfolyamkockázat keletkezhet abban az esetben, ha az árfolyam jelentősen változik, a kölcsön fedezete pedig nem devizaforrás, ezen információ tudatában is igénybe kívánják venni a szerződésben meghatározott kölcsönösszeget, igénylik a devizanyilvántartást. Rendelkeztek egyúttal a felek, hogy a szerződésben nem szabályozott kérdésekben a bank mindenkor üzletszabályzatának, lakossági hitelekre vonatkozó általános szerződési feltételeinek és a vonatkozó hirdetményének (a továbbiakban: ÁSZF-ek) rendelkezései az irányadók, amelyeket a felek elfogadnak. Az adósok a szerződés aláírásával nyilatkoztak arról is, hogy átvették, elolvasták, megértették és elfogadják az általános szerződési feltételek rendelkezéseit.

- [2] A szerződéskötés napján a felek a kölcsönszerződés biztosítékeként jelzálogszerződést kötöttek, a felperesek ezen felül a kölcsönszerződésben vállalt kötelezettségeik megerősítéseként közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozatot tettek.
- [3] Az alperes a kölcsönszerződésben kikötött kölcsönt folyósította, a felperesek az esedékes törlesztőrészletek fizetését az alperes felé megkezdték.
- [4] A felek 2010. december 6-án a kölcsönszerződést módosították a felperesek fizetési nehézségeinek megkönnyítése érdekében.
- [5] A felperesek a megemelkedett törlesztőrészlet fizetési kötelezettségüknek maradéktalanul nem tudtak eleget tenni, ezért az alperes 2013. december 5-én a kölcsönszerződést felmondta.
- [6] Az alperes a külön törvényen alapuló, a kölcsönszerződés tisztességtelen kikötéseiből fakadó elszámolási kötelezettségének a felperesek felé eleget tett, 2016. június 24-i iratában a felperesek teljes tartozását 6.800.610 Ft-ban határozta meg.

A felperesek keresete és az alperes ellenkérelme

- [7] A felperesek módosított keresetükben a felek közti kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítását elsődlegesen a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: rHpt.) 213. § (1) bekezdés c) pontja alapján kérték az induló költségek, kamatok szerződéses meghatározása miatt, másodlagosan az rHpt. 78. § (1) bekezdése és a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 200. § (2) bekezdésére alapítottan hitelképességük hiánya miatt. Harmadlagos kereseti kérelmük a kölcsönszerződés 1. pontjában írt kikötés, negyedleges kereseti igényük a kölcsönszerződésnek az árfolyamváltozásból eredő veszteségek viselésére vonatkozó

feltétele tisztességtelenségének megállapítására irányult [rPtk. 209/A. § (2) bekezdés]. Az érvénytelenség jogkövetkezményeként kérték a szerződés érvényessé nyilvánítását a devizaalapúság figyelmen kívül hagyásával, egyúttal annak megállapítását, hogy tartozásuk 2.556.523 Ft, amelynek megfizetésére 20.000 Ft-os havi törlesztőrészekben kötelesek.

- [8] Az alperes ellenkérelme elsődlegesen a per megszüntetésére, érdemben a kereset elutasítására irányult.

Az első- és a másodfokú határozat

- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.
- [10] A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [11] A jogerős ítélet indokolása elsőként tartalmazta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a döntéshez szükséges mértékben feltárta és abból helytálló jogi következtetéssel utasította el a keresetet, amellyel az ítélet tábla egyetértett. Kiemelte - az elsőfokú ítélet helytálló indokaira visszautalással -, hogy az ÁSZF-ek szerződés részévé válásához az rPtk. 205/B. § (1) bekezdése a szerződési feltételek tartalmának megismerését követeli meg a másik szerződő fél részéről, illetve azt, hogy azokat kifejezetten vagy ráutaló magatartással elfogadja. Az e körben bizonyításra köteles fel, a feltételek alkalmazója bizonyítási kötelezettségének úgy is eleget tehet, hogy a fogyasztó vonatkozó nyilatkozatát a teljes bizonyító erejű magánokirati kellékekkel bíró szerződésbe vagy közokiratba foglalja. A felek közötti kölcsönszerződés 4. pontjában a felperesek kifejezetten nyilatkoztak az ÁSZF-ek elfogadásáról, valamint átvételükről és elolvasás utáni megértésükről a szerződés aláírásával. A teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozattal szemben a felperesek rájuk háruló bizonyítási kötelezettségnek nem tettek eleget, nem igazolták, hogy az alperes általános szerződési feltételeinek megismerésére nem volt lehetőségük, azt nem fogadták el. **K.T.** tanú a konkrét szerződéskötés körülményeire ugyan nem emlékezett, beszámolt azonban általános szerződéskötési gyakorlatáról, e körben az ÁSZF, az üzletszabályzat kivétel nélküli átadásáról a szerződő fogyasztók részére.
- [12] Nem fogadta el az ítélet tábla a felperesek hivatkozását az rHpt. 78. §-ával összefüggésben sem, amely a kihelyezéssel járó kockázat mérséklésére a hitel fedezetére vonatkozó rendelkezés, a felperesek által előadott tartalommal - hitelképességük vizsgálatára - nem bír. Megjegyezte a másodfokú bíróság, hogy az rHpt. szabálya szerint az alperes több biztosítékot is előírt a perbeli kölcsönszerződés tekintetében, így az érintett ingatlanra jelzálogjog alapítását, továbbá hitelfedezeti életbiztosítást. Az alperes az rHpt. 77. § (1) bekezdése szerint azt vizsgálhatta, hogy a felperesek által felajánlott fedezet a szerződéskötés idején kellő biztosítékot jelent-e a kölcsönszerződésből eredő követelés tekintetében, összefüggésben a kihelyezés és a kötelezettségvállalás

megalapozottságát, áttekinthetőségét.

- [13] Hangsúlyozta a másodfokú bíróság, hogy a felek szerződéskötése idején nem volt kötelező jogszabályi rendelkezés a hitelképesség minősítés feltételeivel kapcsolatban. Az alperes lakossági hitelekre vonatkozó általános szerződési feltételei úgy rendelkeztek (3. pont), hogy az alperes a lakossági kölcsönt egyedi hitelbírálat során saját belátása és feltételei szerint nyújtja, a hitelképesség vizsgálatának szempontjait maga határozza meg, módosíthatja is. A perbeli szerződés megkötésekor nem tiltotta előírás a kizárólag nyugellátásban részesülő vagy meghatározott életkort betöltött személyek hitelfelvételét. Utalt arra is a másodfokú bíróság, hogy az rHpt. 77. §-a, 78. §-a megsértéséhez a törvény nem fűzi a semmisség következményét. A pénzügyi intézetek prudens működését előíró, alapvetően közjogi szabályok nem mentesítik a velük szerződő felet saját kockázatvállalásuk felelősségteljes mérlegelése alól.
- [14] Osztotta a jogerős ítélet az elsőfokú bíróság álláspontját arra vonatkozóan is, hogy nem vezetett a szerződés semmisségéhez, illetve tisztességtelenségéhez [rHpt. 213. § (1) bekezdés c) pont, rPtk. 209/A. § (2) bekezdés], hogy a kölcsönszerződés az ügyleti kamat százalékos mértékét, a szerződéssel kapcsolatos költségeket „induló” kitétellel tartalmazta. A változó kamatozású szerződéses konstrukció miatt a felek szerződése egyedül az induló ügyleti kamat mértékét határozhatta meg, amely ezzel a tartalommal megfelelt az rHpt. 213. § (1) bekezdésének. Rámutatott a másodfokú bíróság, hogy nem az induló mérték meghatározása, hanem a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: DH1. tv.) 4. § (1) bekezdése szerint az egyoldalú kamat-, költség- és díjemelést lehetővé tévő szerződéses kikötés tisztességtelensége az, ami vélelmezett; a törvényi vélelmet az alperes külön perben nem tudta megdönteni, erre figyelemmel került sor az egyoldalúan módosított kamatok, költségek elszámolására a felek között a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2. tv.) szerint. A felperesek ezzel kapcsolatos igényt alappal a továbbiakban már nem érvényesíthettek.
- [15] Az ítélet tábla egyetértett az elsőfokú ítélet indokaival abban a körben is, hogy az alperes a külön okiratba foglalt, a felperesek által aláírt kockázatfeltáró nyilatkozatban, illetve azt kiegészítve magában a kölcsönszerződésben az rPtk. 205. § (3), az rHpt. 203. § (6) és (7) bekezdéseiben írt tájékoztatási kötelezettségét teljesítette. A kockázatfeltáró nyilatkozat, valamint a szerződés átolvasása, áttanulmányozása alapján átlagosan tájékozott fogyasztó számára egyértelműen világos kellett legyen, hogy a konstrukció ki van téve a deviza árfolyamok piaci

mozgásának, az árfolyamváltozás függvényében a megfizetendő törlesztőrészlet változik. Egyértelműen megállapítható a perbeli kockázatfeltáró nyilatkozatból - ami átlagos fogyasztó számára is felismerhető volt -, hogy a konstrukció kockázatot tartalmaz, az árfolyam kedvezőtlen változása esetén a forintban megfizetendő törlesztőrészletek jelentős mértékben megemelkedhetnek. Az árfolyam változásának függvényében a svájci frankban fennálló kölcsöntartozás forintban számított összege változhat, akár úgy is, hogy meghaladja a biztosítékkal lekötött ingatlan fedezeti értékét. Kiemelte az ítélőtábla a kockázatfeltáró nyilatkozatból az alperes külön nyilatkozatát arra, hogy a svájci frank alapú szerződés a forint alapú hitelhez képest fokozott kockázatot jelent. Utalt továbbá az rPtk. 4. § (4) bekezdésében foglalt elvárásra, illetve az alapján arra, hogy amennyiben az adós az általa megkötendő kölcsönszerződést, az azzal kapcsolatos iratokat, közöttük a kockázatfeltáró nyilatkozatot aláírás előtt alaposan nem olvassa át, nem tanulmányozza, nem kér tájékoztatást az általa nem értett rendelkezésekről, megalapozottan nem hivatkozhat a tájékoztatás elmaradására. Leszögezte az ítélőtábla, hogy a kölcsönszerződés, a külön okiratba foglalt kockázatfeltáró nyilatkozat kellően alapos és részletes tájékoztatást tartalmazott az árfolyamkockázat mibenlétére, ezért a perbeli szerződés megkötésekor az alperes képviselőjében eljáró személyeknek külön szóbeli tájékoztatást, további figyelemfelhívást a felperesek felé nem kellett tenni. A felperesekre hárult, azonban nem bizonyították a perben, hogy az alperestől az írásbeli tájékoztatással ellentétes tájékoztatást kaptak, amelyből alappal feltételezték az árfolyamkockázat nem valós jellegére, avagy korlátozott mértékére.

- [16] A fellebbezés megtévesztésre vonatkozó érvelését az rPtk. 236. § (1) bekezdésében írt megtámadási határidő letelte, illetve az rPtk. 236. § (4) bekezdése szerint a kölcsönszerződés módosításával a megtámadás jogának megszűnése miatt tekintette megalapozatlannak a másodfokú bíróság. Megjegyezte egyúttal, hogy érdemben sem volt megállapítható az ügyben a megtévesztés a külön okiratba foglalt kockázatfeltáró nyilatkozat egyértelmű tartalma miatt.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [17] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben - tartalma szerint - a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre kiterjedő hatályon kívül helyezésével a keresetüknek helytadó döntés meghozatalát kérték.
- [18] Arra hivatkoztak, hogy a jogerős ítélet az rHpt. 213. § (1) bekezdés c) pontjába, 78. § (1) bekezdésébe, az rPtk. 209/A. §-ába, 210. §-ába, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 1999. december 31-ig hatályban volt 3. § (1) és (2) bekezdésébe, 6. § (1) bekezdésébe ütköző módon jogszabálysértő.
- [19] Előadták, hogy a szerződés megkötésekor nem kaptak megfelelő tájékoztatást a törlesztőrészletek emelkedéséről, különösen nem olyan mértékben, ahogy az ténylegesen bekövetkezett. Fenntartották,

hogy az idős korú, nyugdíjas felperesekkel érvényesen nem köthetett volna szerződést az alperes.

- [20] Kifejtették, hogy téves az az ítéleti megállapítás, miszerint az ÁSZF-eket elfogadták, illetve hogy nem jelezték az alperes felé az észlelt problémáikat. Megítélésük szerint a meghallgatott tanúk vallomása igazolta, a felperesek részére korrekt és pontos tájékoztatást az eljáró ügyintézők nem adtak. **K.T.** és kolléganője a felperesekre nem emlékezett, Hornyák Orsolya általánosságban tett nyilatkozatot. Állították, hogy az eljáró ügyintézők az iratok aláírásánál egyedül azt a tájékoztatást adták a felperesek részére, hogy mekkora törlesztőrészleteket kell fizetniük, azok nagymértékű változására figyelmeztetést, tájékoztatást nem adtak. Az alperes leírt magatartásával az idős, pénzügyi tevékenységgel beható ismeretekkel nem rendelkező felpereseket megtévesztette. Az alperes a forint alapon nyújtott hitelekhez képest alacsony kamat és THM mértékével tévedésbe ejtette a felpereseket, ezért tűnt számukra kedvező megoldásnak a perbeli szerződés. A devizaárfolyam változásának kedvezőtlen mértékű növekedése a szerződést teljesíthetetlenné tette. A felperesek a szerződés kirovó pénzneme változásában rejlő kockázatokról részletes tájékoztatást nem kaptak, az alperessel közvetítő ügynökön keresztül kerültek kapcsolatba.
- [21] Hivatkoztak továbbá arra, hogy az ügyben eljáró bíróságoknak az rPp. - valójában csupán 1999. december 31-ig hatályban volt - 3. § (1) bekezdése szerint gondoskodniuk kellett volna az anyagi igazság kiderítésére vonatkozó feladatukból következően arról, hogy a felek a perben jogaikat megfelelően gyakorolják, perbeli kötelezettségeiket teljesítsék, továbbá el kellett volna látni őket a szükséges tájékoztatással, gondoskodva a per alapos és gyors tárgyalásáról. Álláspontjuk szerint a bíróság az rPp.-nek az előzőek szerint korábban hatályban volt 6. § (1) bekezdése [helyesen az ügyben irányadó rPp. 3. § (5) bekezdése] értelmében nem volt kötve a perben alakszerű bizonyítási szabályokhoz. Az ügyben eljáró bíróságok eljárásával az rPp. hivatkozott rendelkezései sérültek. A másodfokú bíróság nem vette figyelembe a felperesek tanúkkal és okiratokkal igazolt állításait, a törvényszék a pert elhúzta, nem alkalmazta az rHpt. és az rPtk. kereset alapjául megjelölt rendelkezéseit.
- [22] Utaltak az rHpt. 203. § (1)-(3) bekezdéseire, 209. §-ára, 213. § a)-e) pontjaira. A megjelölt rendelkezéseket az alperes nem teljesítette, azokat az ügyben eljáró bíróságok sem alkalmazták.
- [23] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [24] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt nem találta jogszabálysértőnek.
- [25] Előrebocsátja a Kúria a felülvizsgálati eljárás lényegével és korlátaival kapcsolatban, hogy az rPp. 272. § (1) és (2) bekezdései

értelmében - miként azokat az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény értelmezte - a jogerős ítélet több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. Ezek a támadott határozat, a jogszabálysértés és azzal összhangban a megsértett jogszabályhely megjelölése, a jogorvoslati kérelem indokainak ismertetése és a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem. Több jogszabálysértésre alapított felülvizsgálati kérelemnek valamennyi jogszabálysértés tekintetében teljesítenie kell az előzőekben bemutatott tartalmi elvárást, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet - vonatkozó részében - a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A tartalmilag hiányos perorvoslati kérelem nem korrigálható utóbb, sem hiánypótlás elrendelésével, sem a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél kiegészítő nyilatkozatával. A felülvizsgálati kérelemnek a kötelező tartalmi, egyben fogalmi elemekkel a benyújtására nyitva álló hatvannapos határidőn belül kell rendelkeznie. A megsértett jogszabályhelyet a felülvizsgálati kérelemben - amint az az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjához fűzött indokolásból is kitűnik - konkrétan, a jogforrás, a paragrafusszám, az esetleges bekezdések és pontok számának megadásával kell megjelölni, követelmény továbbá az is, hogy az így megjelölt jogszabályhely megfeleljen a jogszabálysértés szöveges körülírásának.

- [26] Hangsúlyozza egyúttal a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás lényegéből következően felülbírálati jogkörét az adott ügyben nem irányadó, három kivételtől eltekintve, a felülvizsgálati kérelem korlátján belül, a hatvannapos határidőben érkezett perorvoslati kérelemben - az előzőek szerint érdemi vizsgálatra alkalmas tartalommal - megjelölt jogszabálysértések vizsgálatával gyakorolhatja. A felülvizsgálati kérelem kötelező, egymással szoros perjogi és logikai kapcsolatban álló tartalmi elemei - funkciójukból fakadóan - meghatározzák egyben a felülvizsgálati eljárás tartalmi és jogi kereteit is [rPp. 275. § (2) bekezdés, 272. § (1) és (2) bekezdés. 1/2016. (II.15.) PK vélemény].
- [27] Az előzőekben kifejtettekre figyelemmel, a felperesek által szövegesen előadott jogszabálysértéshez kapcsolódó, megsértettnek állított konkrét jogszabályhely megjelölése hiányában nem vizsgálhatta érdemben a Kúria a felülvizsgálati kérelem hivatkozását az ÁSZF-ek elfogadásának hiányára. A hivatkozás ugyanis tartalmilag - az általános szerződési feltételek megismerésének lehetővé tételén, kifejezett vagy ráutaló magatartással történő elfogadásán keresztül - az rPtk. 205/B. § (1) bekezdésének hatálya alá tartozott, az rPtk. adott szabályának megsértését azonban a felperesek nem jelölték meg felülvizsgálati kérelmükben. Tartalmi hiányossága kizárta a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálását abban a részében is, ami az rHpt. 203. § (1)-(3) bekezdéseinek, 209. §-ának, 213. § a)-e) pontjainak megsértésére

utalt. A felülvizsgálati kérelem a megjelölt jogszabálysértésekkel összefüggésben nem tartalmazta a jogszabálysértés ügyre vonatkoztatott szöveges körülírását. Az rPtk.-nak az állított jogszabálysértéshez kapcsolódó rendelkezése [rPtk. 312. §] megjelölése nélkül nem volt vizsgálható a felperesek hivatkozása a kölcsönszerződés teljesítésének lehetetlenné válására sem.

- [28] A Kúria álláspontja szerint az ügyben eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül értelmezték az rHpt. 78. § (1) bekezdését: az adott rendelkezés szabályozási köréből (hitelfedezet értékelése), valamint az adósok hitelképességének mikénti vizsgálatára vonatkozó jogszabályi előírások hiányából - jogszabálysértés hiányában - megalapozottan zárták ki a perbeli kölcsönszerződés érvénytelenségének lehetőségét [rPtk. 200. § (1) bekezdés].
- [29] A jogerős ítélet indokolása szerint az ügyben eljáró bíróságok az árfolyamkockázat körében nem az rPtk. 209/A. §-ának jogszabálysértő értelmezésével, hanem az ügyben rendelkezésre álló bizonyítékok - a kölcsönszerződés, a kockázatfeltáró nyilatkozat és a szerződés részévé vált általános szerződési feltételek szabályainak - értékelésével, a 2/2014. PJE és a 6/2013. PJE számú jogegységi határozatokban meghatározott szempontok együttes mérlegelésével alakították ki álláspontjukat a felperesek részére adott tájékoztatás megfelelőségéről, illetve arról, hogy az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződéses feltételek nem minősültek tisztességtelennek. A felperesek ebből következően nem a felülvizsgálati kérelemben megjelölt anyagi jogi jogszabálysértés alapján, hanem a bizonyítékok mérlegelésén keresztül, az rPp. 206. § (1) bekezdésére hivatkozással támadhatták volna az általuk jogszabálysértőnek tartott ítéleti következtetést. Az rPp. megjelölt szabályára azonban a felperesek nem hivatkoztak a felülvizsgálati eljárásban.
- [30] Megalapozatlan volt a felülvizsgálati kérelem hivatkozása az rPtk. 210. §-át érintően is, a felperesek megtévesztésére, tévedésére alapítottan. A jogerős ítélet indokolásából kitűnően a másodfokú bíróság a tévedésen (megtévesztésen) alapuló megtámadásijoggyakorlást egyrészt a megtámadási határidő letelte, másrészt a szerződés későbbi megerősítésének ténye miatt a megtámadási jog megszűnésére tekintettel találta alaptalannak. A felülvizsgálati kérelemnek - tárgyából és lényegéből következően - magával a jogerős ítélettel szemben kell érvelést tartalmazni [rPp. 270. § (2) bekezdés], jelen ügyben azonban a felperesek perorvoslati kérelme nem támadta a felülvizsgált ítélet előzőekben kiemelt megállapításait, ebből következően nem vezethetett eredményre.
- [31] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben az rPp. 3. § (1) és (2) bekezdésének, valamint 6. § (1) bekezdésének megsértését a törvény 1999. december 31-i hatályban volt rendelkezései alapján állították. Jelen ügy azonban 2017-ben indult, így az rPp. korábban hatályos rendelkezései a jogvita lefolytatása és elbírálása során nem voltak irányadók. Az rPp. 1999. december 31-ig hatályos 3. §

(1) bekezdése első mondatával azonos vagy hasonló tartalmú rendelkezést a törvény jelen ügyben alkalmazandó szabályai nem tartalmazznak. A jelen ügyben irányadó rPp. 2. § (1) bekezdésében, 7. § (2) bekezdésében és 8. § (1) bekezdésében megfogalmazott alapelvek sérelme pedig az ügy iratai alapján nem állapítható meg, a jogvita érdemi elbírálására kiható lényeges eljárási szabálysértés e vonatkozásban nem történt. A szabad bizonyítás elvét az adott ügyben alkalmazandó rPp.-nek nem a 6. § (1) bekezdése, hanem 5. § (3) bekezdése szabályozza, ennek az eljárásjogi alapelvnek az alkalmazását és érvényesülését azonban az ügyben eljáró bíróságok nem kérdőjelezték meg, az alapelv alkalmazásával összefüggésben jogszabálysértés nem állapítható meg.

- [32] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [33] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelem alapján a Kúria megállapította, hogy a felpereseket képviselő pártfogó ügyvéd díja a felperesek terhére esik [rPp. 270. § (1) bekezdés, 78. § (1) bekezdés, rPp. 87. § (2) bekezdés], továbbá azt is, hogy a felperesek illetékre kiterjedő részleges költségmentessége folytán a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése, 14. §-a szerint az állam viseli. Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel.
- [34] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2019. október 22.

. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelül: